

Prší, Prší

Stanislav Hložek

Prší, prší, len sa leje,
a já chodím bez naděje,
nik mi chleba neukrojí,
nik mi vínka nenaleje.
Mal som milú, už ma nechce,
nech ju za to Pán Boh ztresce,
ne však vela, len tak málo,
aby sa jej nič nestalo.

Za rok, za dva vrátiš sa mi,
budem spolu v noci sami
na tej našej zahrádečke,
na lavičke pod hvězdami.
Nespýtam sa, kde si bola,
nepovím ti zlého slova,
ty si moja velká láska,
ty si moja sedmikráska.